

кате отъ емигриралия изъ Русенско или Делиорманско селенинъ, чийто схващания за културността на една страна се ограничаватъ въ бай-ганювскитъ му възхищения отъ високи кумини и гигантски локомотиви? Питайте тия емигранти какво хубаво сж видѣли тѣ прѣзъ врѣме на пътуването си за Америка или прѣзъ това на живѣнето си тамъ — и заключавайте отъ отговоритѣ имъ за стойността на „политическитѣ имъ и интелектуални подобрѣния“, и то отъ контакта имъ съ „хора отъ по-висока фаза на еволюцията“! Прѣди всичко кои сж тия хора и коя е тая страна на „по-висока фаза отъ еволюцията“? Американскитѣ емиграционни инспектори въ Ellis Island, агентитѣ на работодателитѣ ли, кондукторитѣ по желѣзницитѣ ли, или янкитѣ — администратори въ работилницитѣ — въобще, лица съ които единствено въ по-редовенъ контактъ сж нашитѣ емигранти и то при терджуманството на рждѣ и крака, или най-послѣ, самата Америка, особено Съединенитѣ Щати? Считамъ за съвършено излишно да съпоставямъ никогажъ не сжществуващата, а тѣй прословута прѣдъ очитѣ на долартрегеритѣ, културностъ на тия Щати, съ тая на Англия, Германия и Франция.

Истина е, че край масата отъ работници, ний имаме въ Америка и по-интелигентенъ контингентъ отъ емигранти, но по подготовка и прѣдназначение той не е отъ никакво значение за насъ и за емигрантитѣ ни тамъ. Не липсватъ дори и журналисти. (Първия български в-къ въ Америка бѣ тоя въ Чикаго, „Борба“, отъ 1899 г.; другъ „Левски“ пакъ тамъ, „Народенъ Гласъ“ и „Македония“ въ Нью Йоркъ и т. н., които изгрѣватъ и залѣзватъ споредъ силата на фондовото слънце, и споредъ „негово величество случая“). Между останалитѣ професии не липсватъ лѣкари и проповѣдници (отъ Градецъ, Перушица, Ловечъ, Казанлъкъ и т. н.), защото американската медицина не е тѣй тѣжка наука както се мисли въ Европа,